

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204396
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3119204396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovskej v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovaným: 1/ D. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, C., 2/ S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXXX/XX, C., obom zastúpených Advokátskou kanceláriou WEBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Na rozhliadke 2, Bratislava, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 13.808,13 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 07. októbra 2019, č.k. 18Csp/57/2019-66, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1/, 2/ **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. priznal žalovaným 1/, 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaných zaplatenia spoločne a nerozdielne sumy 13.803,13 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania, nakoľko so žalovanými uzatvoril jeho právny predchodca zmluvu o úvere, žalovaní túto zmluvu porušili, následkom čoho vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žiadal zaplatiť celý zosplatený úver. Žalovaní tento dlh neuhradili. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 52 ods. 1 až 4, § 101, § 103, § 565 Občianskeho zákonníka a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba nie je dôvodná. Súd uviedol, že nakoľko žalovaní v priebehu konania vzniesli námietku premlčania, najskôr sa zaoberal otázkou, či nárok žalobcu nie je premlčaný. Dospel k záveru, že námietka premlčania je dôvodná a nárok žalobcu je premlčaný v celom rozsahu, preto žalobu zamietol. Konštatoval, že žalovaní riadne a včas nesplácali úver, dôsledkom čoho právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 02.06.2016, pričom sa tak stalo pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.05.2016. Odo dňa nasledujúceho, t.j. od 16.05.2016 začala plynúť trojročná premlčacia doba a uplynula dňa 16.05.2019. Žalobu však žalobca podal až dňa 28.06.2019, teda po uplynutí premlčacej doby. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania súd odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/, 2/, ktorí boli v spore plne úspešní, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie žalobca, a to v rozsahu sumy 12.245,27 eur, t.j. v rozsahu splátok istiny splatných po vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Uviedol, že v dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných vyhlásil dňa 02.06.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Poukázal na to, že z ust. § 565 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pri plnení dlhu v splátkach vzniká veriteľovi právo na zosplatnenie dlhu v celej výške len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Toto zákonné ustanovenie predstavuje právo veriteľa, nie jeho povinnosť. Na ust. § 565 Občianskeho zákonníka nadväzuje § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s požiadavkou na povinnosť upozorniť spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia dlhu. Bol toho názoru, že súd sa nesprávne vysporiadal so splnením podmienok upravených v ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Súd nemohol mať za preukázané upozornenie žalovaného ako spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky. On súdu nepredkladal výzvy, ktorými by upozornil žalovaného na možnosť predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru splatného v mesačných splátkach. V prípade nepreukázania splnenia podmienok na mimoriadne zosplatnenie dlhu tak súd nemohol mať preukázané, že by došlo k splatnosti celého dlhu z dôvodu neuhradenia mesačnej splátky splatnej k 15.06.2016 a že od tohto dátumu by mala plynúť trojročná premlčacia doba. Z dôvodu, že z dôkazov vykonaných v konaní nemohol súd dospieť k záveru o zročnosti celého dlhu k 15.06.2016, je podľa neho potrebné v zmysle prvej vety § 103 Občianskeho zákonníka vychádzať z toho, že premlčacia doba sa počíta odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok. Žaloba bola doručená na súd dňa 28.05.2019, t.j. v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka si svoj nárok uplatnil v zákonnej trojročnej premlčacej dobe minimálne v rozsahu splatných mesačných splátok od 15.06.2016. Uviedol, že preto sa nestotožnil s rozhodnutím súdu, ktorým žalobe nevyhovel. Bol toho názoru, že súd mu mal správne priznať uplatnený nárok minimálne v rozsahu splatných splátok po 15.10.2016 spolu s príslušenstvom. Uplatnil si trovy odvolacieho konania. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrili žalovaní. Poukázali na zmenu skutkových tvrdení ohľadom zosplatnenia úveru žalobcom, pričom túto zmenu považovali za účelovú. S napadnutým rozhodnutím súhlasili, žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Podstatou odvolacieho konania je posúdiť, či žalobca zosplatnil úver žalovaných z dôvodu neuhradenia splátky splatnej ku dňu 15.05.2016. V podanom odvolaní totiž žalobca zastával názor, že nepreukázal splnenie podmienok na zosplatnenie dlhu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto súd nemohol mať za preukázané, že by vôbec došlo k zosplatneniu dlhu. Premlčacia doba sa musí teda v tomto prípade počítať odo dňa zročnosti jednotlivých splatných splátok.

6. Žalobca v spore pred súdom prvej inštancie sám konštatoval, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných v celom rozsahu splatný (túto skutočnosť preukazoval žalobca aj listinou „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 09.06.2016, č.l. 27 spisu). V zmysle ust. § 151 ods. 1 CSP platí, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. Nebolo preto povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či žalobca vyhlásil splatnosť úveru, keďže nebola účinne popretá táto skutočnosť žalovanými. Preto v tomto postupe žalobcu vidí odvolací súd účelovosť.

7. Súd prvej inštancie správne posúdil otázku premlčania celého žalobou uplatneného nároku žalobcu, keď ustálil začiatok plynutia premlčacej doby od splátky zročnej bezprostredne pred zosplatnením, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo možné zistiť, pre ktorú splátku došlo k zosplatneniu celého dlhu (rovnako i závery rozsudkov Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016 zo dňa 12.04.2017, sp. zn. 17Co/16/2019 zo dňa 30.04.2020).

8. S poukazom na tieto skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaným 1/, 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, nakoľko boli v odvolacom konaní plne úspešní. O výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).